

Nagy Attila

ÜZENET AQUINCUMBA

Az aquincumi költőversenyre, 2018

Indulat nem ihlet versre engem,
Komolyabb düh vagy bosszú sem.
A vers szelep, a vers szabadság,
Egyetlen biztos otthonom.

Sztoikus elmék s misztikusok
Méltóságában osztozom.
Mint szárny, ha érint virradatkor:
Verssor az, mi talpra állít.

Távozó fa, hogyha int:
Vers az is, mit hátrahagy;
A *nincs menekvés* biztonsága,
S a nyugtalanság rímei.

Indulat nem ihlet versre engem.
A vers kegyelmi állapot.
Alázat színes sarujában
Járom lélegző kertjeit.

Vadad, 2018. január 27.

UGATOTT

Mélyhűtött szavak szemete
Olvadozik a sárban.
Hová levél el, ó, vigasz?
Nem történysz meg a mában.

Élő-halottak kihalt terepen.
 Erőital módosít tudatot.
 Sóhaj pukkan el idebenn.
 Golyó a kutyában – ugatott.

Sakálként üvölt a megsarcolt magány.
 Künikosz kussol –, sztoikus szintén.
 Elheversz, tátongsz: repedt héjú banán –
 Óskurva időben homályban a színtér.

Vadad, 2018. február 13.

FÜST MILÁN EMLÉKÉNEK

Te egyedi, te örök, te nagy,
 Ki éppen akkor érzed meg, ha
 Valaki verset abbahagy,
 Valaki, aki másként, valahol...
 Odalent – ha odalent – nyugodtan alhatol?

Dühöngenél, ha hallanád a kérdést,
 Amely banális bár, de
 Válaszként döndül bennem:
 Oda a gyümölcs, a sajt, az öröm...
 Mi lehet még vágy, ha thrillere az álom?

Térít-e még önmagamhoz
 Jerikó rózsája romon és kövön?
 Hallgass csak, Vénember, akivé
 Lassan én is érek –
 Rajza és illata a szívnek, szemfenéknek:

Szakadozott mementója annak,
 Ami vala a fény? – fénye
 A versben megnyíló menedéknek?

Vita és küzdelem, könyvek és imák,
Érték-e valamit? – nem tudom...

A távot, amely rám maradt,
Mely nyomorultul az enyéem,
Csak ballagom már – nem futom.
És bizony, bizony, néha már fáj,
És lassan el is unom...

Segíts, Látomás és Indulatok atyja!
Rendetlen ritmusa a szívnek,
Ha magamhoz térít még – dolga van velem.
Proféták utóda, Szent Morózus,
Élni! – élni lázíts fel ellenem!

Vadad, 2018. május 12.

TÉBOLYDA

Idegen jár a házban
Egy meglett korú nőszemély
Csórén de néha maskarában
Macskája vénülő szeszély

Ómaga büszke nevermore
Nem állna szóba senkivel
Seggbe se dagná már a mór
Körbejár egy nagy tepsivel

Amin párolgó ananász
Csipegeti s röhint röhint
Nem várja már csak banyanász
Hosszú ősre tél köhint

Barantó, 2018. augusztus 17.

Egy bicikli fa